

Muži v demokratických zemích ztrácejí roli živitele a plnoprávného manžela. Snižuje se jejich plodnost a hladina testosteronu. Ubývá počet pracovních míst pro muže, klesají šance na uplatnění jejich síly a fortelu. Klasická rodina se rozpadá, kolem třiceti čtyř procent dětí se rodí svobodným matkám. Feministická ideologie přispívá k znevážení osvědčených hodnot.

V knize **Chraňme muže** spisovatelky **Věry Noskové** se střídají úvahy, fakta, citace z knih a médií, příběhy ze života a poznámky k tématu od přemýšlivých mužů.

Názvy některých kapitol:

Domácí šikanou týraný muž

Vrozené zlo – hysterická psychopatie

Strategie zlatokopek

Pánové, harašte, dokud ještě můžete!

Feminismus jako profese, obsese a ideologie

Názvy některých příběhů:

Matka – zdroj nenávisti a strachu

Tadyhle, na týhle skobě by visela...

Co mi můžeš nabídnout?

Klára ve výtahu je past

Otázky Egypt'ana při plavbě po Nilu

Knihka má 200 stran, je vázaná s lamino potahem, formát 20 x 13 cm, doporučená cena 215 korun. Na adrese iano@centrum.cz ji lze objednat za 160 korun včetně poštovního a balného.

Ukázka z knihy

Po klidném rodinném zázemí touží i muž a děti

Rodinné hnízdo – byt, dům, domov, domácnost – náš malý svět, někdy pronajatý prostor, jindy

postavený vlastníma rukama nebo za uspořené a *vydřené* peníze, prostor vyzdobený podle našich zálib a vkusu, místo, kde vychováváme děti, vaříme, jíme, spíme, milujeme se, prožíváme dnes a denně desítky situací. Naše soukromí, náš malý ráj, když se podaří, naše malá i velká pekla, když se nepovede. Mužovo zázemí, kam by se měl rád vracet, ženin mikrosvět, který může opečovávat, ovládat, pokud chce, bezpečný prostor pro mláďata, kde jim je dobře a zdárně se mohou rozvíjet pod dohledem rodičů.

Zvládání domácnosti a výchovy dětí sice už dávno nemusí být celoživotní náplní, přesto ženy tato role láká a naplňuje, tradice klasické rodiny a zavedených rolí má své vyznavačky. Tuto tradici udržují především ženy na venkově. Uklízejí, vaří, zavařují, nakládají, starají se o tisíce předmětů, dohlížejí na děti, drží rodinnou kasu, úkolují manžela, zajišťují servis rodiny. Mnohé tak činí proto, že to viděly u své matky a domov, v kterém vyrůstaly, se jim zamlouval, mají na něj hezké vzpomínky, jiné proto, že chtějí mít zásluhy, na jejichž základě uplatňují vliv na členy rodiny. Pro mnohé ženy je docela normální potřeba vytvořit pohodlný, vyhřátý, čistý domov, kde se všichni cítí dobře, obklopit se estetickým interiérem, trvat na nějakém řádu a budovat prosperitu rodiny.

Zvláště při vzpomínkách na vlastní dětství si uvědomujeme, že útulný domov s laskavou a chápací matkou je jeden z největších darů, jaký jsme mohli od života dostat. Naše povaha, osudy, citovost, víra v dobré konce a příjemné vzpomínky na dětství mají v rukou právě ženy a matky, které bavil jejich mikrosvět a nepřipadaly si zneužité a vykořisťované, když rodině upekly buchtu nebo synkovi zašily kačata. Nezaslouží si, aby nad nimi snob, feministka nebo kdokoliv jiný ohrnoval pysk.

Jsem přesvědčená o tom, že kdyby byly ženy postaveny před volbu, jestli se vdát za laskavého a starostlivého muže, který rodinu bez problému uživí, zůstat doma co nejdéle s dětmi a kultivovat svůj domov, což nevylučuje pěstování zálib a sebevzdělávání, anebo chodit do zaměstnání a věnovat se kariéře, nejméně osmdesát procent žen by volilo rodinný život. Jsou sice zaměstnání, kde profesní růst dává smysl celému náročnému studiu a zúročuje ho, jako třeba u lékařek, vědeckých pracovníků, a ani herečce či operní pěvkyni by nesvědčilo, kdyby zůstala po ukončení studia několik let doma s dětmi, ale žen v takové situaci není mnoho. Jenže laskavých a zároveň slušně vydělávajících mužů, kteří jsou ochotni do manželky a dětí investovat a bavil by je rodinný život, je určitě méně, než žen, které po takových báječných jedincích touží. Troufla bych si odhadnout, že muže od manželství především odrazuje představa, že po nich manželky budou věčně něco chtít, že tedy přestanou být pány svého času, a tedy života.

Je čím dál těžší založit normální rodinu navzdory trendům ve společnosti a hecování feministek, tváří tvář vystupňovanému individualismu a potřebě žít bez starosti o druhé. Přitom rodina, domov s pestrými vztahy, mimoděčnou výukou sociálního chování, pocitem zázemí a vědomím, že jsem do jisté míry chráněn rodinnou smečkou, je cosi, co se nedá nahradit, co nás drží

v psychické kondici, i když nás někdo *cizí* podrazí. A protože jsou ženy obdařeny poněkud vyšší sociální inteligencí a také neochvějnou láskou ke svým dětem, je radost vracet se domů. Tam jsme schovaní v závětrí před nemilosrdným světem, tam nám bývá vyhubováno a poté odpuštěno skoro jako v kostele, jenže v kostele vám poté nenaservírují báječnou koprovku a štrúdl.

Samozřejmě že ideální rodinu spolu s popsanou matkou tvoří i otec – živitel, rozumný chlap s přirozenou autoritou, který dětem spolu s manželkou vštěpuje morální zásady a řád, zasvěcuje je do jemu blízkých oborů, řemesla, umění, zkušeností...

Znalec dnešních poměrů by mohl tvrdit, že vyvolávám z nebytí rodinu devatenáctého století, ale já takové rodiny ještě pořád vídám, navzdory tomu, co tvrdí vždy trochu hysterická a pout'ově vyvolávající lehkonohá média. Pravda, ubývá jich, klasická, mírně patriarchální manželství jsou v krizi a mohou za to jednak sociální podpory směřované k ženám, které jsou rozvedené nebo samožitelky, což bývá většinou jejich volba (nic na tom nemění, že svého rozhodnutí obejít se bez otce svých dětí pak mnohdy litují) a také feministická nota v médiích, v nichž je trendy hecovat čtenářky k nářku nad údajně vykořisťovatelskou mateřskou dovolenou a dávat jim za příklad ženy, které jsou velmi úspěšné ve svém oboru a žijí přitom často samy. Články se lísají k ženám a posmívají se chlapům, remcají nad jejich válení se na gauči s pivem a novinami – je to už únavné klišé a našlo by se málo mužů, kteří tomu holdují. Ostatně co když mají ten den už odpracováno, jsou unavení a manželce *odevzdali výplatu*, co o tom paní redaktorka může vědět? Na serveru *žena.cz* se redaktorky vlichocují čtenářkám s články, v nichž se skví úvahy typu: být single je možná trendy, ale muže vedle sebe chce skoro každá. Jestli ji má provázet životem, značkovým obchodem nebo jenom postelí, je celkem jedno.

Samoživitelek a takzvaných kariéristek přibývá, manželé pomalu ubývají, není o ně zájem.

Je povzbuzující, že sociobiolog Edward O. Wilson v knize *O lidské přirozenosti*, oceněné Pulitzerovou cenou, píše, že: „Rodina ve své nukleární nebo rozšířené formě se v průběhu dějin a v mnohých společnostech z nespočetných stresových situací vždy znovu obrodila. ... Lze odůvodněně předpokládat, že sexuální láska a emocionální uspokojení pramenící z rodinného života se zakládají na existujících mechanismech ve fyziologii mozku, které byly do určité míry programované genetickou fixací. ... Neobyčejně častá sexuální aktivita mezi muži a ženami je hlavním nástrojem upevnění párového svazku. Díky ní dochází i ke snížení agresivity mezi muži“

Zatím mnohé nasvědčuje tomu, že to nemusí být a asi ani nebudou, české rodiny, které obnoví své plnokrevné fungování, ale že časem na našem území pomalu nahradí vymírající Čechy, Moravany a Slezany imigranti (třeba Vietnamci a Číňané) se svými soudržitými a bohatě rozvětvenými rodinami; demograficky jsou úspěšnější i Romové, kteří také ovšem klasická manželství neuzavírají, aby samoživitelky nepřišly o (dnes už mnohem slabší) dotování státem. Z naší populace mají šanci přežít křesťané, kteří preferují stabilní rodiny s více dětmi.

Jestli jednou vyhyneme, bude to škoda, jsme docela pěkní, šikovní a často bystří. Ovšem přírodě na rasách a národnostech celkem nezáleží a pro historiky jsou zániky a zrody národů jen zajímavé. Pokud děti nových osídlenců přijmou naši kulturu a jazyk, přežije něco z nás i v dalších staletích.

Bez úplných rodin to prostě nepůjde, bez nich je společnost nalomená, nezdravá. Manželství je dobrá instituce, i když je provázena povzdechy:

„Vdaná?“ ptá se soudce.

Svědkyň vzdychla.

„Svobodná,“ diktuje soudce zapisovatelce.

„Ženatý?“ ptá se soudce druhého svědka.

Svědka si povzdychl.

„Ženatý,“ diktuje soudce.